

سند رسالت و اهداف دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی تبریز

بازنگری ۱۴۰۴

Mission and Goals

Faculty of Medicine

Tabriz University of Medical Sciences

URL: <http://medfac.tbzmed.ac.ir>

رسالت دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی تبریز

این دانشکده سیستمی خلاق، یکپارچه^۱ و ارزش آفرین^۲ از فرآیندهای آموزشی، پژوهشی، خدمات بهداشتی و درمانی و ارتقای سلامت است. دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی تبریز پیشگام ترویج عملکرد مبتنی بر شواهد^۳ در تمام سطوح بوده و با تکیه بر آموزش مبتنی بر توانمندی^۴، عدالت محور، پاسخگو^۵ به نیاز جامعه و تمامی ذینفعان^{*}، مبتنی بر یادگیری مادام العمر^۶ و با نگاه عمل‌گرا دانش آموختگانی توانمند و کارآمد، رهبرانی پیشرو برای آینده سلامت جامعه، خلاق، با تفکر نقادانه^۷، ملزم به رعایت شئون انسانی، اخلاقی، حرفه‌ای و اسلامی را با در نظر گرفتن تعیین گره‌های اجتماعی، ارتقای سلامت و پیشگیری آموزش می‌دهد. این دانشکده ضمن تعیین نیازها و اولویت‌های پژوهشی در حوزه‌های مختلف سلامت و در نظر گرفتن همگرایی علوم، دستاوردهای نوین علوم پزشکی، با تامین امکانات و تجهیزات و توانمند کردن اساتید و دانشجویان، از انجام پژوهش‌های بنیادی و کاربردی و ترجمان آنها برای پاسخگویی به جامعه، صنعت و قانونگذار حمایت می‌کند. خدمات سلامت در تمام سطوح پیشگیری، تشخیص، درمان و توانبخشی به اقشار مختلف جامعه با حضور اساتید، فراگیران و دانش آموختگان این دانشکده در کنار آموزش و پژوهش با رعایت عدالت و اخلاق حرفه‌ای ارائه می‌گردد.

این دانشکده با شناخت و تحلیل محیط درونی و بیرونی، رسالت خود را بر پایه نیازهای سلامت جمعیت، سیاست‌ها و اسناد بالادستی، اصول عدالت در سلامت، پاسخگویی اجتماعی، نوآوری در آموزش پزشکی، و ارتقاء کیفیت مراقبت‌های سلامت تعریف نموده و اهداف، برنامه‌ها و فعالیت‌های خود را در چارچوب این رسالت طراحی و اجرا می‌کند.

ارزش های اصلی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی تبریز

۱. حفظ کرامت انسان
۲. مراعات احکام الهی و شئون انسانی
۳. عدالت
۴. تمایزو نوآفرینی
۵. یادگیری مادام العمر
۶. شرافت و خدمت به انسان ها
۷. مشارکت و همکاری
۸. ارتقای سلامت و کیفیت زندگی آحاد جامعه

*دینفعان اصلی شامل مدیریت ارشد دانشگاه، رئیس و مسئولان دانشکده پزشکی، اعضای هیأت علمی و دانشجویان و دانش آموزان و سایر دینفعان شامل بیماران، نمایندگان سایر حرف پزشکی، نهادهای ذیربط (مانند نظام پزشکی و بیمه ها) و افراد جامعه (مانند دریافت کنندگان خدمات سلامت) ، مورد آموزش پزشکی عمومی و مسئولان ذیربط وزارت متبوع می باشند.

1. Integrated
2. Value-created
3. Evidence-based practice
4. Competency-based Education
5. Accountable
6. Life-long Learning
7. Critical Thinking

اهداف

اهداف کلی دانشکده پزشکی تبریز

۱. آموزش دانش آموختگانی توانمند، متعهد و پاسخگو بر اساس آموزش مبتنی بر توانمندی (CBE) با تأکید بر یادگیری مادام‌العمر، شایستگی حرفه‌ای و اخلاق پزشکی.
۲. توسعه پژوهش‌های کاربردی و بین‌رشته‌ای با رویکرد همگرایی علوم در پاسخ به اولویت‌های سلامت جامعه و تحول نظام سلامت، با تأکید بر ترجمان دانش.
۳. ارائه خدمات سلامت مبتنی بر عدالت و شواهد در همه سطوح مراقبت (پیشگیری، تشخیص، درمان و توانبخشی) با مشارکت فعال اعضای هیأت علمی، فراگیران و دانش آموختگان.
۴. تقویت نقش اجتماعی و بین‌المللی دانشکده از طریق همکاری با نهادهای ملی و بین‌المللی و مشارکت در توسعه پایدار سلامت.
۵. ارتقاء توانمندی‌های اعضای هیأت علمی و دانشجویان برای نوآوری، کار تیمی، تفکر نقاد و رهبری در حوزه سلامت.

تحلیل محیط درونی

نقاط قوت:

۱. سابقه و اعتبار آموزشی و پژوهشی بالا در سطح ملی و منطقه‌ای.
۲. وجود اعضای هیأت علمی مجرب و متعهد با تنوع تخصص‌ها و فعالیت‌های بین‌رشته‌ای.
۳. ساختار منسجم آموزشی و پژوهشی با استفاده از فناوری‌های نوین و آموزش مبتنی بر شایستگی.
۴. زیرساخت‌های مناسب آموزشی و درمانی شامل بیمارستان‌های آموزشی، مراکز تحقیقاتی و آزمایشگاه‌ها.
۵. تجربه در اجرای برنامه‌های پاسخگو به نیاز جامعه در حوزه سلامت.
۶. پتانسیل بالا برای جذب و تربیت دانشجویان ممتاز از داخل و خارج کشور.
۷. جذب دانشجویان با رتبه‌های برتر کشوری در رشته پزشکی و سایر رشته‌ها.
۸. بهره‌گیری از فناوری‌های نوین آموزشی (LMS، سامانه آزمون آنلاین، شبیه‌سازها، واقعیت مجازی و...).
۹. رتبه‌های بالای ملی و بین‌المللی در تولید علم و مقالات پژوهشی.
۱۰. مدیران و مسئولان توانمند، همراه و دارای سابقه علمی و اجرایی.
۱۱. وجود مراکز آموزشی درمانی مرجع در شمال غرب کشور.
۱۲. همکاری با شبکه بهداشت و مراکز جامع سلامت شهری و روستایی.
۱۳. زیرساخت‌های رفاهی مناسب برای اسکان (خوابگاه‌ها، پویون‌های با امکانات).
۱۴. ظرفیت برقراری ارتباطات علمی بین‌المللی، به‌ویژه با کشورهای همجوار.
۱۵. سابقه اجرای برنامه‌های آموزشی نوین مانند پزشک خانواده، آموزش جامعه‌محور.
۱۶. وجود امکانات لازم برای آموزش و ارزیابی الکترونیک و از راه دور.
۱۷. ظرفیت بالای بیمار در مراکز درمانی برای آموزش بالینی.

نقاط ضعف:

۱. عدم کفایت منابع مالی پایدار برای توسعه فعالیت‌های پژوهشی و نوآورانه.
۲. محدودیت در دسترسی به داده‌های جامع سلامت جامعه برای طراحی آموزش مبتنی بر نیاز واقعی.
۳. فاصله میان آموزش نظری و مهارت‌های عملی و حرفه‌ای مورد انتظار بازار کار.
۴. چالش‌های نظام ارزیابی عملکرد آموزشی اعضای هیأت علمی.
۵. ناهمگونی در اجرای یکنواخت آموزش مبتنی بر شایستگی در همه بخش‌ها و گروه‌های آموزشی.
۶. تعداد بالای دانشجویان پزشکی و تحصیلات تکمیلی نسبت به ظرفیت فیزیکی و انسانی
۷. فضای فیزیکی آموزشی ناکافی (کلاس‌ها، آزمایشگاه‌ها، کتابخانه‌ها) نسبت به جمعیت دانشجویی
۸. نارضایتی دانشجویان از کیفیت برخی کلاس‌های نظری و اساتید غیرمتعهد به آموزش
۹. بار زیاد درمانی بر دوش اساتید و دستیاران، با کاهش فرصت‌های آموزشی بالینی
۱۰. نبود تلفیق عمودی مؤثر بین علوم پایه و بالینی
۱۱. نبود مراکز جامع سلامت آموزشی (آموزش در محیط واقعی جامعه)
۱۲. کمبود وسایل و تجهیزات آموزشی به‌روز در بخش‌های درمانی و آزمایشگاه‌های پژوهشی
۱۳. نارضایتی مالی اعضای هیئت علمی، دستیاران و دانشجویان تحصیلات تکمیلی
۱۴. مشکلات معیشتی، رفاه و سلامت روان در دستیاران، اینترن‌ها و دانشجویان
۱۵. عدم کفایت سیستم‌های ارزیابی پیشرفته در برخی گروه‌ها
۱۶. نبود حمایت ساختاری از نوآوری‌های آموزشی و کارآفرینی در علوم پزشکی
۱۷. فقدان ساختارهای رسمی برای آموزش بین حرفه‌ای و کار تیمی

تحلیل محیط بیرونی

فرصت ها:

۱. تأکید سیاست‌گذاران بر پاسخگویی اجتماعی و عدالت در سلامت در اسناد بالادستی مانند نقشه جامع علمی کشور و سند توانمندی‌های دانش‌آموختگان.
۲. افزایش توجه جهانی و ملی به سلامت یکپارچه (One Health) و امکان توسعه آموزش بین‌رشته‌ای.
۳. گسترش فناوری‌های آموزشی نوین (مانند هوش مصنوعی و واقعیت مجازی) در آموزش پزشکی.
۴. امکان جذب حمایت‌های ملی و بین‌المللی در قالب گرنت‌های پژوهشی یا همکاری‌های علمی مشترک.
۵. نیاز فزاینده جامعه به خدمات نوآورانه سلامت مانند پزشکی از راه دور (Telemedicine).
۶. هم‌مرز بودن با کشورهای همسایه (آذربایجان، ارمنستان، ترکیه، عراق) و امکان گسترش روابط آکادمیک و بین‌المللی
۷. مشارکت بین‌بخشی مؤثر با استانداری، دانشگاه‌های دیگر، بیمه سلامت، نظام پزشکی
۸. وجود طرح‌ها و حمایت‌های ملی در زمینه تحول آموزش علوم پزشکی و بین‌المللی‌سازی
۹. فرصت گسترش آموزش بین‌الملل و جذب دانشجوی خارجی (از کشورهای همسایه و آسیای مرکزی)
۱۰. امکان جذب منابع مالی و پژوهشی از نهادهای غیردولتی و بین‌المللی
۱۱. توسعه فناوری‌های سلامت و دیجیتال‌سازی آموزش، با فرصت سرمایه‌گذاری و ارتقاء
۱۲. تقویت گرایش به استفاده از آموزش جامعه‌محور و آموزش در محیط واقعی
۱۳. ظرفیت بالای نیروی انسانی در استان برای مشارکت در آموزش و پژوهش
۱۴. علاقه‌مندی دانشجویان به مشارکت در تصمیم‌سازی و نوآوری‌های آموزشی

تهدیدها:

۱. افزایش مهاجرت نیروی انسانی ماهر از جمله اعضای هیأت علمی و پزشکان جوان.
۲. نوسانات اقتصادی و محدودیت منابع عمومی برای دانشگاه‌های علوم پزشکی.
۳. افزایش تقاضای جامعه برای خدمات سلامت با کیفیت بدون تأمین هم‌زمان زیرساخت‌ها و منابع انسانی.
۴. گسترش بی‌رویه مراکز آموزش پزشکی بدون تضمین کیفیت.
۵. ریسک کاهش اعتماد عمومی به نهادهای آموزش عالی در صورت ضعف در پاسخگویی اجتماعی.
۶. تحمیل ظرفیت بالای دانشجو از سوی وزارتخانه بدون افزایش منابع انسانی و فیزیکی
۷. مهاجرت اعضای هیئت علمی، دانشجویان و دستیاران به خارج یا مراکز دیگر
۸. کاهش انگیزه آموزشی در اعضای هیئت علمی به دلیل بار درمانی، مالی یا اداری
۹. ناپایداری اقتصادی کشور و اثر آن بر بودجه دانشگاه، معیشت کارکنان و دانشجویان
۱۰. رقابت فشرده با دانشگاه‌های بین‌المللی برای جذب دانشجوی خارجی
۱۱. تهدید کاهش کیفیت آموزش بالینی به دلیل اولویت دادن به درآمد درمانی
۱۲. تأثیرات روانی و اجتماعی ناشی از شرایط سیاسی و اقتصادی کشور بر سلامت روان دانشجویان
۱۳. خطر وابستگی بیش از حد به منابع دولتی و عدم تنوع در منابع مالی دانشگاه
۱۴. تمرکز بیش از حد بر درمان محوری به جای آموزش محوری در مراکز آموزشی درمانی
۱۵. احتمال افت رتبه علمی در صورت عدم بازنگری برنامه‌ها و فناوری‌ها